

MIC TRATAT DE CREȘTERE A PISICILOR

M.A.S.T., 2017

Introducere 7

PARTEA I

CUNOAȘTEȚI-VĂ BINE PISICA 9

Etapele de dezvoltare 11

Gestația 11

Dezvoltarea comportamentală 11

Comunicarea 23

Auzul și comunicarea vocală 23

Văzul și comunicarea vizuală 24

Mirosul și comunicarea olfactivă 31

Pipăitul 36

Gustul 36

Înțelegeți particularitățile pisicii 41

Un teritoriu organizat și marcat 41

Vânător înnăscut 46

Gurmand rafinat dar băutor modest 49

Un as al curăteniei 52

PARTEA a-II-a

O ALEGERE BUNĂ ȘI O PRIMIRE

LA FEL 59

Adoptarea unei pisici 61

De unde puteți adopta? 61

Cum alegeti pisica? 64

Cum adoptăm o pisică? 81

Ce nume îi punetă pisicii? 82

Reușita sosirii pisicii acasă 85

Organizarea spațiului vital 85

Ziua I 89

PARTEA a-III-a

CONVIĘTUIEȘTE BINE

CU PISICA TA 103

Hrănește bine pisica 105

Pisoial despărțit înaintea

înțărcării 109

Înaintea sterilizării 111

Între sterilizare și un an 116

Ai grija de pisica ta 121

Înțelege cum să-ți îngrijești

pisoial 121

Măsuri de igienă 121

Îngrijiri medicale preventive 131

Obligațiile legale și responsabilitățile

proprietarului 141

Câteva semne de îmbolnăvire 143

Educă-ți bine pisica 155

Tehnici de formare 155

Prevenirea unor comportamente

îndezirabile 160

Cu pisica, în călătorie 169

Un transport confortabil

pentru un voiaj agreabil 169

Plecarea fără ea 176

Mutatul 179

Concluzii 187

CUNOAȘTEȚI-VĂ BINE PISICA

„Fabricarea” unui pisoi este rapidă dar complexă. Doar două luni de gestație și două luni de educație maternală sunt suficiente pentru dezvoltarea lui fizică și comportamentală. În timpul acestei perioade cruciale, micuțul va asimila de asemenea particularitățile și comunicarea speciei sale.

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Două luni în burta mamei sale și la fel de mult timp pentru ca un pisoi să fie autonom. Dezvoltarea fizică și comportamentală a pisoiului este foarte rapidă și jalonată în etape cheie. Cunoștințele vă vor permite o bună înțelegere a micii d-vs feline.

GESTAȚIA

La pisică, gestația durează în jur de 65 de zile. În această perioadă, organele senzoriale ale viitorilor pisoi se dezvoltă: miroslul, gustul (papilele gustative sunt prezente în cea de-a doua lună de gestație) și pipăitul (competența tactilă apare între 21 și 25 de zile). Alte simțuri, văzul și auzul se dobândesc după naștere.

Copilașii sunt sensibili la emoțiile maternale și percep stimulii tactili (apăsări) pe burta mamei. Astfel, o pisică mamă nestresată cu o gestație calmă va naște pisoi destiniști.

DEZVOLTAREA COMPORTAMENTALĂ

Perioada neonatală: de la zero la 10 zile.

Perioada neonatală este perioada care se întinde de la naștere până la deschiderea ochilor (între 7 și 10 zile). Pisoiul se naște orb și surd dar simțul tactil, gustul și miroslul sunt deja bine dezvoltate. Pisoiul petrece 95% din timp dormind. Sistemul nervos este imatur. Total dependent, el interacționează cu mama doar prin comportamentul reflex:

- **Reflexul de afundare:** pisoiul caută preferențial suprafețe moi și calde și se afundă în ele (cum fac cu mamelele pisicii).
- **Reflexul suptului:** introducând o mamelă (o tetină, un deget) în gura pisoiului, aceasta provoacă suptul.

Poză pagina din stânga:

În prima zi de viață, pisoiul caută să se înfodească și să se pună la căldură, acesta fiind reflexul ascunzătorului.

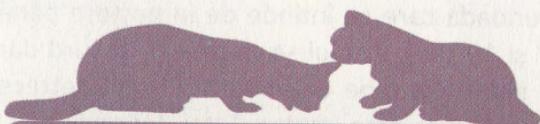
La naștere, pisoiul este surd iar ochii săi rămân închisi până la vîrsta de 7-10 zile.

• **Reflexul perineal:** lingând zona din jurul anusului și a organelor genitale, mama stimulează micțiunea (emisie de urină) și defecația (emisia de fecale).

Pisoiul este totuși sensibil la mediul său înconjurător: manipulări repetate și o lumină slabă permit o deschidere a ochilor mai precoce.

Perioada de tranziție: 10 până la 20 de zile.

Perioada de tranziție începe cu deschiderea ochilor și se termină cu dobândirea auzului (în jur de 20 de zile). Această etapă corespunde

PISOIUL ORFAN ȘI REFLEXUL PERINEAL

În cazul unui pisoi rămas orfan la o vîrstă de numai câteva zile, animalul nu este capabil să urineze și să-și facă celelalte nevoi într-o manieră autonomă și spontană. Proprietarul va trebui deci să reproducă reflexul perineal punând o compresă cu apă caldă pe părțile genitale și pe anus, stimulând astfel linsul pisicii-mamă și declanșând micțiunea și defecația.

maturizării organelor senzoriale și dezvoltării motorii a pisoilului: adică atunci când se deplasează singur după două sau trei săptămâni și reflexele arhaice ale perioadei neonatale dispar încetul cu încetul.

Respect pentru oameni și cărți

Această fază este o placă turnantă în viața pisicii, pisoiul devine autonom dar mama să rămâne totuși o bază de securitate care să îi permită să exploreze fără teamă împrejurimile. Fără pisica-mamă care îl revigorează și îl încurajează în a se emancipa, pisoiul rămâne în urmă. Astfel, pisoi separați foarte devreme de mama lor (de exemplu la două săptămâni) vor prezenta mai multe reacții de panică și reacții agresive față de om decât față de alte pisici. Va fi, de asemenea, mai greu să învețe, iar pornirea lor va fi serios afectată.

Perioada de socializare: 2 până la 8 săptămâni.

Perioada de socializare mai este numită și „perioada sensibilă”. Ea se întinde de la 2 la 7 sau 8 săptămâni. Este perioada de finisare a creierului pisoiului, în cursul căreia celulele nervoase se multiplică și își dezvoltă conexiunile lor. Totuși, doar celulele stimulate de mediu vor deveni mature și vor fi funcționale. După a șaptea săptămână, celulele nestimulate vor fi distruse și eliminate („use it or lose it”).

Pisica mamă este indispensabilă pentru încurajarea și educarea pisoiilor.

PISOIUL ORFAN ȘI SOCIALIZAREA INTRASPECIFICĂ

În cazul unui pisoi orfan, este recomandat să-l punem rapid în contact cu alte pisici, pentru a-i permite să-și însușească această întrepătrundere cu specia sa. Așadar, o proastă socializare intraspecifică poate să dăuneze mai târziu relațiilor sale cu rudele apropiate. Un pisoi care nu a socializat cu propria-i specie, nu va înțelege că el însuși e pisică. El va fugi de alte pisici, putând prezenta comportamente agresive față de ele.

Acest fenomen demonstrează, mai mult, importanța stimulilor din mediul de viață al pisoielor în timpul acestei perioade, în care se găsesc și în faza de socializare, de atingere a pragului de homeostazie senzorială (stabilitate a stării emoționale a unui individ față de variațiile proprii), și de autocontrol (învățarea de a te opri și a te controla).

Socializarea intraspecifică și interspecifică

• *Socializarea intraspecifică*

Socializarea intraspecifică este identificarea unui animal din propria sa specie („eu sunt o pisică și eu știu că sunt o pisică”). Prin interacțiunile cu mama sa și cu frații și surorile sale, pisoiul pricepe că el aparține speciei

„Eu sunt o pisică”. Față în față cu altă pisică (mama sau frațele său, de exemplu), de la care pisoiul descoperă propria apartenență la specia felină.

mai scăzut, cu atât pisoiul va fi reactiv, chiar fricos față de fiecare stimул (zgomot, obiect, persoană, etc.).

O pisică „pe picioarele sale” și adaptabilă la situații noi, posedă un prag de homeostazie senzorială ridicat.

Numai conexiunile nervoase stimulate pe timpul perioadei sensibile sunt salvagardate, celelalte fiind definitiv distruse. Fiecare canal senzorial va trebui deci, stimulat (zgomot, miros, gust, etc.) pentru ca pisoiul să-și poată crea propria bază de date și să-și determine un prag de stimulare (prag de homeostazie senzorială) sub care el nu va reacționa.

Cu cât pragul este mai ridicat, cu atât pisoiul va fi mai puțin temător. Așadar, este de dorit ca pisoiul să fie crescut într-un mediu bogat în zgomote, miroșuri, întâlniri, iar crescătorul sau proprietarul să-l obișnuiască la constrângere și manipulare (periere, deschiderea gurii, examenul urechilor) pentru a deveni cât mai adaptabil posibil în viitor.

Mama joacă un rol primordial în instalarea acestui prag. Ea este baza securitară și liniștită care îi permite pisoiului să descopere fără teamă mediu înconjurător.

Din momentul adopției, este important de verificat dacă există o bună compatibilitate între stimulii locului în care a stat pisoiul și viitorul său mediu de viață.

Un pisoi crescut într-un mediu cu puțini stimuli (în fundul unei magazii fără ieșire în afară, de exemplu), nu se va adapta decât cu greu unei vieți într-un mediu hiperstimulant (viață de familie, zgomotoasă și cu multe persoane în casă) și poate prezenta reacții de teamă și de agresivitate. La fel, un pisoi crescut într-un mediu hiperstimulant se va întrista într-un mediu prea calm (un apartament mic cu proprietari absenți toată ziua) și poate deveni anxios, ba chiar potențial agresiv.

Învățați pisoiul d-vs să se lase controlat cât mai mult posibil (deschiderea gurii, de exemplu).

Pagina din dreapta:
Contrag ideilor consacrate, pot să se aprecieze reciproc și să se joace împreună.